

Ministeriet har i de senere år i nært samarbejde med biskopperne bestræbt sig for at gennemføre en mere rationel opdeling af landet i pastorater.

Gennem sammenlægning og omlægning af sogne i landdistrikterne søger man at danne nye pastorater på ikke under 1500-2000 beboere, medens man i bysogne regner med, at der bør være en præst for hver 4-5000 indbyggere.

I overvejelserne om omannektering af sogne og nedlæggelse af præstestillinger indgår mange forskellige forhold, herunder sognenes udstrækning, geografiske beliggenhed og kommunale tilhørsforhold, ligesom hensynet til eventuelle kirkelige modsætningsforhold i det pågældende område må tilgodeses. Under hensyn hertil samt til den særlige måde, præstestillinger besættes på, vil omannekteringer (nedlæggelser) derfor meget ofte først kunne gennemføres ved indtrædende ledighed i præstestillingerne. Ministeriet har til stadighed adskillige sager af denne art løbende, for tiden ca. 50.

Det er ministeriets agt at fortsætte bestræbelserne for at få gennemført en mere rimelig pastoratsinddeling — og dermed en mere rationel fordeling af arbejdsbyrderne mellem præsterne — og biskopperne arbejder efter langsigtede planer for større eller mindre områder i stifterne.

Som en konsekvens af kommunalreformen samt under hensyn til, at der inden for storkommunerne nu er kirkelig fællesligning, søger ministeriet endvidere at regulere sognegrænserne og provstigrænserne, således at disse i videst muligt omfang følger kommunegrænserne.

Virkningerne af de stedfindende sognesammenlægninger — og dermed indskrænkning i antallet af pastorater — er mange. Den økonomiske virkning er den mest iøjnefaldende. Når to hidtil selvstændige pastorater sammenlægges til ét pastorat, bliver der kun én præstestilling og én præstegård i stedet for hidtil to, hvilket betyder en besparelse såvel for statskassen som for landkirkeskatten og den lokale ligning.

Det fremgår af den nedenfor anførte opstilling, at der i årene 1970 og 1971 har været en nettobesparelse på henholdsvis 9 og 11 præstestillinger, eller i alt 20 præstestillinger.

	Præstestillinger oprettet i samme sogn	Nyoprettede præstestillinger ved sogne- udskillelser	Sparede præstestillinger ved nedlæggelser eller sogne- sammenlægninger	Tilgang
1959-69 inkl.	83	24	55	+ 52
1970	6	1	16	÷ 9
1971	4	2	17	÷ 11
Stillinger pr. 1. april 1969				1747
1. januar 1971				1738
1. januar 1972				1727

Efter at folkekirkens tjenestemænd ved tjenestemandreformen af 18. juni 1969 blev inddraget under lovgivningen for statens tjenestemænd og klassificeret i de for disse gældende almindelige lønrammer, rettede kirkeministeriet ved skrivelse af 6. august 1969 henvendelse til statens centrale lønanvisning med henstilling om, at der blev taget principiel stilling til, om beregning og anvisning af lønninger til landets præster og provster ville kunne overføres fra de nuværende anvisningskontorer — landets 8 stiftskassererkontorer — til den centrale lønanvisning. Ved skrivelse af 26. november 1969 tiltrådte den centrale lønanvisning overtagelsen af anvisningen af præste- og provstelønninger, idet det dog samtidig blev tilkendegivet, at det ikke var muligt at fastsætte tidspunktet herfor, og at overtagelsen i hvert fald ikke kunne ske før i løbet af kalenderåret 1971.

I skrivelse af 15. januar 1971 anmodede kirkeministeriet endvidere den centrale lønanvisning om foruden lønninger til præster og provster at overtage udbetaling